Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2013 m. lapkričio 19 d.*

„Ieškinys dėl panaikinimo — Sprendimas 2011/866/ES — Kasmetinis Europos Sąjungos pareigūnų ir kitų Europos Sąjungos tarnautojų atlyginimų ir pensijų tikslinimas — Pareigūnų tarnybos nuostatai — Pareigūnų tarnybos nuostatų 65 straipsnis — Tikslinimo metodas — Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo 3 straipsnis — Išlyga dėl išimtinių atvejų — Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo 10 straipsnis — Didelis ir staigus ekonominės ir socialinės padėties pablogėjimas — Korekcinių koeficientų tikslinimas — Pareigūnų tarnybos nuostatų 64 straipsnis — Tarybos sprendimas — Atsisakymas priimti Komisijos pasiūlymą“

Byloje C-63/12

dėl 2012 m. vasario 3 d. pagal SESV 263 straipsnį pareikšto ieškinio dėl panaikinimo

Europos Komisija, atstovaujama J. Currall, D. Martin ir J.-P. Keppenne, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

palaikoma

Europos Parlamento, atstovaujamo A. Neergaard ir S. Seyr,

įstojusios į bylą šalies,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą M. Bauer ir J. Herrmann,

atsakovę,

palaikomą:

Čekijos Respublikos, atstovaujamos M. Smolek, D. Hadroušek ir J. Vláčil,

Danijos Karalystės, atstovaujamos V. Pasternak Jørgensen ir C. Thorning,

Vokietijos Federacinės Respublikos, atstovaujamos T. Henze ir N. Graf Vitzthum,

Ispanijos Karalystės, atstovaujamos N. Díaz Abad ir S. Centeno Huerta,

Nyderlandų Karalystės, atstovaujamos C. Wissels ir M. Bulterman,

* Proceso kalba: prancūzų.

Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės, atstovaujamos E. Jenkinson ir J. Beeko, padedamų baristerio R. Palmer,

įstojusių į bylą šalių,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas V. Skouris, pirmininko pavaduotojas K. Lenaerts, kolegijų pirmininkai A. Tizzano, R. Silva de Lapuerta, T. von Danwitz (pranešėjas), E. Juhász, M. Safjan, C. G. Fernlund ir J. L. da Cruz Vilaça, teisėjai A. Rosas, G. Arestis, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, C. Toader ir C. Vajda,

generalinis advokatas Y. Bot,

posėdžio sekretorius V. Tourrès, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2013 m. liepos 2 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2013 m. rugsėjo 12 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Savo ieškiniu Europos Komisija Teisingumo Teismo prašo panaikinti 2011 m. gruodžio 19 d. Tarybos sprendimą 2011/866/ES dėl Komisijos pasiūlymo dėl Tarybos reglamento, kuriuo nuo 2011 m. liepos 1 d. tikslinamas Europos Sąjungos pareigūnų ir kitų Europos Sąjungos tarnautojų darbo užmokestis ir pensijos bei jiems taikytini korekciniai koeficientai (OL L 341, p. 54, toliau – ginčijamas sprendimas), motyvuodama tuo, kad šiuo sprendimu pažeidžiami Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų, nustatytų 1968 m. vasario 29 d. Tarybos reglamentu (EEB, Euratomas, EAPB) Nr. 259/68, nustatančiu Europos Bendrijų pareigūnų tarnybos nuostatus ir kitų Europos Bendrijų tarnautojų įdarbinimo sąlygas bei Komisijos pareigūnams laikinai taikomas specialias priemones (OL L 56, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 2 t., p. 5), iš dalies pakeistu 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES, Euratomas) Nr. 1080/2010 (OL L 311, p. 1; redakcija po 2012 m. birželio 5 d. paskelbto klaidų ištaisymo, OL L 144, p. 48, toliau – Pareigūnų tarnybos nuostatai), 65 straipsnis ir XI priedo 1, 3 ir 10 straipsniai.

Teisinis pagrindas

2 Pareigūnų tarnybos nuostatų 64 straipsnyje nurodyta:

„Eurais nurodytas pareigūno atlyginimas, atėmus privalomus išskaitymus, kurie buvo išdėstyti šiuose Tarnybos nuostatuose arba bet kokiuose įgyvendinimo reglamentuose, apskaičiuojamas pagal pirmiau nurodytą normą, kuri yra mažesnė už 100 % arba lygi 100 %, atsižvelgiant į gyvenimo sąlygas įvairiose darbo vietose. [Eurais nurodytam pareigūno atlyginimui, atėmus privalomus išskaitymus, kurie buvo išdėstyti šiuose Tarnybos nuostatuose arba bet kokiuose įgyvendinimo reglamentuose, taikomas korekcinis koeficientas, kuris yra didesnis už 100 %, lygus 100 % arba mažesnis už 100 %, atsižvelgiant į gyvenimo sąlygas įvairiose darbo vietose].

Šiuos korekcinius koeficientus patvirtina Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, kvalifikuota balsų dauguma, kaip numatyta [ESS] 16 straipsnio 4 ir 5 dalyse.“

3 Pareigūnų tarnybos nuostatų 65 straipsnyje numatyta:

„1. Taryba kiekvienais metais peržiūri Sąjungos pareigūnų ir kitų tarnautojų atlyginimus. Atsižvelgiant į jungtinę Komisijos ataskaitą, pagrįstą jungtiniu indeksu, kurį susitarimu su valstybių narių nacionalinėmis statistikos tarnybomis nustatė Sąjungos statistikos tarnyba, peržiūrima rugsėjo mėnesį; tas indeksas atspindi liepos 1 d. situaciją kiekvienoje Sąjungos šalyje.

Peržiūrint Taryba apsvarsto, ar, kaip dalis Sąjungos ekonomikos ir socialinės politikos, atlyginimas turėtų būti patikslintas. Ypač reikia atsižvelgti į bet kokį atlyginimų padidėjimą viešojoje tarnyboje ir priėmimo į darbą poreikius.

2. Jeigu iš esmės pasikeičia pragyvenimo išlaidos, Taryba per du mėnesius nusprendžia, kaip turėtų būti tikslinami korekciniai koeficientai ir, prireikus, turėtų juos taikyti atgaline data.

3. Šiame straipsnyje [Taikydama šį straipsnį] Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, sprendžia kvalifikuota balsų dauguma, kaip numatyta [ESS] 16 straipsnio 4 ir 5 dalyse.“

4 Pareigūnų tarnybos nuostatų 82 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad jeigu Taryba pagal 65 straipsnio 1 dalį nusprendžia koreguoti atlyginimus, tokios pačios korekcijos taikomos ir pensijoms.

5 Remiantis Pareigūnų tarnybos nuostatų 65a straipsniu, 64 ir 65 straipsnių įgyvendinimo taisyklės išdėstytos Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priede.

6 Šiame XI priede „Tarnybos nuostatų 64 ir 65 straipsnių įgyvendinimo taisyklės“ yra keli skyriai, kurių pirmasis, kurį sudaro 1–3 straipsniai, pavadintas „Kasmetinė atlyginimo, numatyto Tarnybos nuostatų 65 straipsnio 1 dalyje, peržiūra ir pataisos“ [Tarnybos nuostatų 65 straipsnio 1 dalyje numatyta kasmetinė atlyginimo peržiūra], o ketvirtasis – „Korekcinių koeficientų nustatymas ir panaikinimas (Tarnybos nuostatų 64 straipsnis)“.

7 Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo 1 straipsnyje, esančiame šio priedo I skyriaus 1 skirsnyje, numatyta, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų 65 straipsnio 1 dalyje numatytos peržiūros tikslais Eurostatas kiekvienais metais iki spalio pabaigos parengia pranešimą apie pragyvenimo išlaidų Briuselyje (Belgija) kitimą (tarptautinis Briuselio indeksas), apie pragyvenimo išlaidų ne Briuselyje kitimą (ekonominiai paritetai ir išvestiniai indeksai) ir apie aštuonių valstybių narių centrinės valdžios valstybės tarnautojų darbo užmokesčių perkamosios galios kitimą (specifiniai rodikliai). Šiame 1 straipsnyje taip pat nurodyta tvarka, kurios Eurostatas turi laikytis bendradarbiaudamas su valstybėmis narėmis, kad apskaičiuotų šiuos kitimus.

8 Remiantis Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo 1 skyriaus 2 skirsnio „Kasmetinio atlyginimų ir pensijų patikslinimo tvarka“ 3 straipsniu:

„1. Pagal Tarnybos nuostatų 65 straipsnio 3 dalį Taryba Komisijos pasiūlymu ir remdamasi šio priedo 1 skirsnyje nustatytais kriterijais, iki kiekvienų metų pabaigos priima sprendimą dėl atlyginimų ir pensijų tikslinimo, įsigaliojantį nuo liepos 1 d.

2. Patikslinimo dydis nustatomas tarptautinį Briuselio indeksą padauginant iš specifinio rodiklio. Patikslinimas atliekamas neto verte ir išreiškiamas vienodu bendru procentiniu dydžiu.

3. Taip nustatyto patikslinimo suma pagal toliau nustatytą metodą įtraukiama į bazinio darbo užmokesčio lenteles, pateiktas Tarnybos nuostatų 66 straipsnyje <...>

<...>

5. Belgijoje ir Liuksemburge netaikomi jokie korekciniai koeficientai. Korekciniai koeficientai, taikomi:

a) Europos Sąjungos pareigūnų, dirbančių kitose valstybėse narėse ir tam tikrose kitose darbo vietose, darbo užmokesčiams,

b) <...> [pareigūnų] pensijų, mokamų kitose valstybėse narėse, daliai, atitinkančiai iki 2004 m. gegužės 1 d. įgytas teises,

nustatomi pagal šio priedo 1 straipsnyje minėtų atitinkamų ekonominių paritetų tarpusavio santykius ir keitimo kursus, Tarnybos nuostatų 63 straipsnyje nustatytus atitinkamoms šalims.

Taikoma šio priedo 8 straipsnyje nustatyta korekcinių koeficientų taikymo atgaline data darbo vietose, kur yra didelė infliacija, tvarka.

<...>“

9 Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo 8 straipsnyje nustatytos korekcinio koeficiento metinio ir tarpinio patikslinimo įsigaliojimo datos vietoms, kur yra didelis pragyvenimo išlaidų augimas.

10 Šio priedo 5 skyrius pavadintas „Išlyga dėl išimtinių atvejų“. Šį skyrių sudaro vienintelis 10 straipsnis, kuriame nustatyta:

„Jeigu staiga labai pablogėja Sąjungos ekonominė ir socialinė padėtis, įvertinta atsižvelgiant į objektyvius duomenis, kuriuos šiuo tikslu pateikė Komisija, ji pateikia atitinkamus pasiūlymus, dėl kurių Europos Parlamentas ir Taryba priima sprendimą [SESV] 336 straipsnyje nustatyta tvarka.“

11 Pagal minėto priedo 15 straipsnio 1 dalį šio priedo nuostatos taikomos nuo 2004 m. liepos 1 d. iki 2012 m. gruodžio 31 d.

Ginčo aplinkybės ir ginčijamas sprendimas

12 2010 m. gruodžio mėn. Taryba paskelbė, kad „dėl neseniai [Sąjungoje] įvykusių finansų ir ekonomikos krizių, dėl kurių keliose valstybėse narėse imtasi didelio masto fiskalinio koregavimo ir padidėjo su darbu susijęs netikrumas, netikėtai labai pablogėjo ekonominė ir socialinė padėtis Sąjungoje“. Ji paprašė Komisijos remiantis Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo 10 straipsniu ir atsižvelgiant į šiuo klausimu Komisijos pateiktus objektyvius duomenis laiku pateikti atitinkamus pasiūlymus, kad Europos Parlamentas ir Taryba galėtų juos išnagrinėti ir priimti iki 2011 m. pabaigos (žr. 2010 m. gruodžio 17 d. Tarybos dokumentą Nr. 17946/10 ADD).

13 2011 m. liepos 13 d. Komisija pateikė Tarybai Ataskaitą dėl išlygos dėl išimtinių atvejų (Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo 10 straipsnis) (KOM(2011) 440 galutinis, toliau – 2011 m. liepos 13 d. ataskaita). Siekdama įvertinti, ar 2011 m. būtina taikyti Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo 10 straipsnyje numatytą išlygą dėl išimtinių atvejų (toliau – išlyga dėl išimtinių atvejų), ji pasitelkė šiuos penkiolika rodiklių: bendrojo vidaus produkto (BVP) augimas, vidaus paklausa, atsargos, grynasis eksportas, privatusis vartojimas, viešasis vartojimas, bendrosios investicijos ir infliacija Sąjungoje, bendrasis valstybės biudžeto balansas ir valstybės skola Sąjungoje, bendrasis užimtumas, nedarbo lygis ir kompensacija darbuotojams Sąjungoje, ekonominių vertinimų rodiklis ir užimtumo lūkesčiai Sąjungoje. Šiuo klausimu Komisija rėmėsi Europos ekonominėmis prognozėmis, kurias Ekonomikos ir finansų reikalų generalinis direktoratas paskelbė 2011 m. gegužės 13 d.

14 Remiantis 2011 m. liepos 13 d. ataskaita, rodikliai patvirtina, kad Sąjungos ekonomikos atsigavimas tęsiasi. Ataskaitoje padaryta išvada, kad ataskaitiniu laikotarpiu – nuo 2010 m. liepos 1 d., kai įsigaliojo paskutinis metinis atlyginimų tikslinimas, iki 2011 m. gegužės mėn. vidurio, kai buvo gauti naujausi duomenys, – Sąjungos ekonominė ir socialinė padėtis staiga labai nepablogėjo, todėl netikslinga teikti pasiūlymą pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo 10 straipsnį.

15 Išnagrinėjus 2011 m. liepos 13 d. ataskaitą Taryboje kilo diskusijų, todėl ji vėl paprašė Komisijos įgyvendinti minėtą 10 straipsnį ir laiku pateikti atitinkamą pasiūlymą dėl atlyginimų tikslinimo, kad Europos Parlamentas ir Taryba galėtų jį išnagrinėti ir priimti iki 2011 m. pabaigos (žr. 2011 m. spalio 31 d. Tarybos dokumentą Nr. 16281/11).

16 Atsakydama į šį prašymą Komisija priėmė 2011 m. lapkričio 24 d. komunikatą KOM(2011) 829 galutinis, kuriuo pateikiama papildomos informacijos, susijusios su 2011 m. liepos 13 d. ataskaita (toliau – papildoma informacija), grindžiamą Europos ekonominėmis prognozėmis, kurias Ekonomikos ir finansų reikalų generalinis direktoratas pranešė 2011 m. lapkričio 10 d. Šioje papildomoje informacijoje Komisija nurodė, kad iš prognozių „matyti prastėjančios 2011 m. tendencijos, palyginti su pavasarį paskelbta prognoze, turint omenyje ir ekonominius, ir socialinius rodiklius, taip pat tai, jog šiuo metu Europos ekonomikoje vyrauja suirutė“. Vis dėlto Komisija manė, kad atsižvelgiant į kelis kriterijus Sąjungoje nesusiklostė išimtinis atvejis, kaip tai suprantama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo 10 straipsnį, kuris pateisintų priemones, kurias taikant peržengiama perkamosios galios sumažinimo riba, atsirandanti taikant šio priedo 3 straipsnyje numatytą „įprastą“ metodą. Todėl Komisija nurodė negalinti taikyti išlygos dėl išimtinių atvejų nepažeisdama minėto 10 straipsnio.

17 Tą pačią dieną Komisija pateikė Pasiūlymą dėl Tarybos reglamento, kuriuo nuo 2011 m. liepos 1 d. tikslinamas Europos Sąjungos pareigūnų ir kitų Europos Sąjungos tarnautojų darbo užmokestis ir pensijos bei jiems taikytini korekciniai koeficientai (KOM(2011) 820 galutinis, toliau – reglamento pasiūlymas), ir pridėjo prie jo aiškinamąjį memorandumą. Remiantis Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo 3 straipsnyje numatytu „įprastu“ metodu buvo pasiūlyta darbo užmokestį tikslinti 1,7 %.

18 Ginčijamu sprendimu Taryba nusprendė „nepriimti [reglamento] pasiūlymo“, remdamasi šiais motyvais:

„(6) Taryba mano, kad nė viename iš Komisijos pateiktų dokumentų, būtent [2011 m. liepos 13 d.] ataskaitoje ir vėliau pateiktoje papildomoje informacijoje, nėra tiksliai ir visapusiškai atspindėta dabartinė ekonominė ir socialinė padėtis Sąjungoje;

(7) be to, Tarybos nuomone, Komisija padarė klaidą nustatydama pernelyg ribotą laiko trukmę, kurią buvo atliekama jos analizė. Ta klaida neleido Komisijai tinkamai įvertinti padėties ir todėl itin iškraipė abiejų dokumentų pagrindu padarytas išvadas, t. y. kad Sąjungos ekonominė ir socialinė padėtis netikėtai smarkiai nepablogėjo;

(8) Taryba nesutinka su šiomis išvadomis. Taryba yra įsitikinusi, kad dėl Sąjungą apėmusios finansų ir ekonomikos krizės, dėl kurios didelis valstybių narių skaičius atlieka didelio masto fiskalinį koregavimą, *inter alia*, nacionalinių pareigūnų darbo užmokesčių tikslinimus, netikėtai smarkiai pablogėjo ekonominė ir socialinė padėtis Sąjungoje;

<...>

(10) atsižvelgiant į ekonominę situaciją, ES ekonomikos augimo 2012 m. prognozė buvo labai sumažinta nuo + 1,9 % iki + 0,6 %. ES ketvirčio augimas sumažėjo nuo + 0,7 % 2011 m. 1-ąjį ketvirtį, iki + 0,2 % 2-ąjį ir 3-iąjį tų metų ketvirčius. 2011 m. 4-ąjį ketvirtį ir 2012 m. 1-ąjį ketvirtį BVP augimas neprognozuojamas;

(11) vertinant dabartinę ekonominę ir socialinę padėtį daugiau dėmesio reikėtų skirti finansų rinkų situacijai, visų pirma tam, kad pagrindiniai ekonomikos vystymosi veiksniai yra kreditų pasiūlos iškraipymai ir turto kainų sumažėjimas;

(12) atsižvelgiant į socialinę situaciją, darbo vietų buvo sukurta nepakankamai, kad būtų iš esmės sumažintas nedarbo lygis. Nedarbo lygis ES 2010 m. ir 2011 m. svyravo tik pasiekiant 9,8 % 2011 m. spalio mėn. ir išliko stabiliai aukšto 9,5 % lygio;

(13) atsižvelgdama į visa tai, Taryba laikosi nuomonės, kad Komisijos pozicija dėl to, ar esama netikėto smarkaus ekonominės ir socialinės padėties pablogėjimo, ir jos atsisakymas pateikti pasiūlymą pagal Tarnybos nuostatų XI priedo 10 straipsnį yra grindžiami akivaizdžiai nepakankamais ir klaidingais pagrindais;

(14) <...> Teisingumo Teismas byloje [kurioje priimtas 2010 m. lapkričio 24 d. Sprendimas *Komisija prieš Tarybą* (C-40/10, Rink. p. I-12043)] nusprendė, kad Tarnybos nuostatų XI priedo taikymo metu 10 straipsnyje numatyta procedūra yra vienintelė galimybė atsižvelgti į ekonomikos krizę tikslinant darbo užmokestį, Taryba, norėdama krizės metu taikyti šį straipsnį, turėjo sulaukti Komisijos pasiūlymo;

(15) Taryba yra įsitikinusi, kad, atsižvelgiant į Tarnybos nuostatų XI priedo 10 straipsnį ir [ESS] 13 straipsnio 2 dalies antrame sakinyje įtvirtintą lojalaus institucijų bendradarbiavimo pareigą, Komisija buvo įpareigota Tarybai pateikti atitinkamą pasiūlymą. Komisijos išvados ir jos nesugebėjimas pateikti tokį pasiūlymą yra pareigos neįvykdymas;

(16) kadangi Taryba gali veikti tik Komisijos pasiūlymu, Komisijos teisingų išvadų, remiantis įrodymais, nepriėmimas ir pasiūlymo nepateikimas pagal Tarnybos nuostatų XI priedo 10 straipsnį užkirto kelią Tarybai teisingai reaguoti į netikėtą smarkų ekonominės ir socialinės padėties pablogėjimą priimant aktą pagal Tarnybos nuostatų XI priedo 10 straipsnį.“

Šalių reikalavimai ir procesas Teisingumo Teisme

19 Komisija Teisingumo Teismo prašo panaikinti ginčijamą sprendimą ir priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

20 Taryba Teisingumo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį kaip nepriimtiną

— arba atmesti ieškinį kaip nepagrįstą ir

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

21 2012 m. kovo 29 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi Parlamentui buvo leista įstoti į bylą palaikyti Komisijos reikalavimų.

22 2012 m. liepos 6 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi Čekijos Respublikai, Danijos Karalystei, Vokietijos Federacinei Respublikai, Ispanijos Karalystei, Nyderlandų Karalystei ir Jungtinei Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystei leista įstoti į bylą palaikyti Tarybos reikalavimų.

Dėl ieškinio priimtinumo

Šalių argumentai

23 Taryba teigia, kad ieškinys nepriimtinas, nes ginčijamas sprendimas nėra savarankiškų teisinių pasekmių sukeliantis aktas, todėl negali būti skundžiamas pagal SESV 263 straipsnį.

24 Priimdama šį sprendimą Taryba nepakeitė ir galutinai neatmetė reglamento pasiūlymo, o tik skaidrumo sumetimais nurodė priežastis, dėl kurių negalėjo jo priimti. Jos teigimu, ginčijamas sprendimas neturi jokios įtakos reglamento pasiūlymo teisiniam egzistavimui.

25 Atvirkščiai, Komisija pabrėžia, kad Taryba faktiškai priėmė „sprendimą“, kaip jis suprantamas pagal SESV 288 straipsnio ketvirtą pastraipą, ir jis paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* L serijoje. Jos teigimu, Taryba ketino veikti remdamasi reglamento pasiūlymu, nes ginčijamo sprendimo trečioje nurodomojoje dalyje ir 5 konstatuojamojoje dalyje į jį pateikė aiškią nuorodą.

26 Anot Komisijos, šis sprendimas sukelia savarankiškų teisinių pasekmių. Iš tiesų, juo užkertamas kelias Pareigūnų tarnybos nuostatų 64 ir 65 straipsniuose numatytam kasmetiniam tikslinimui, o iš jo motyvų aiškiai matyti, kad Tarybos patvirtinta pozicija galutinė, todėl atsisakymas priimti reglamento pasiūlymą tolygus jo atmetimui.

27 Beje, institucijos atsisakymas priimti sprendimą yra aktas, dėl kurio galima reikšti ieškinį dėl panaikinimo pagal SESV 263 straipsnį, nes pagal šią nuostatą galima būtų skųsti aktą, kurį institucija atsisakė priimti. Aktas, kurį Taryba atsisakė priimti, t. y. reglamentas, gali būti skundžiamas.

Teisingumo Teismo vertinimas

28 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką skundžiami aktai pagal SESV 263 straipsnį yra visi institucijų priimti aktai, nepaisant jų pobūdžio ar formos, kuriais siekiama sukelti privalomų teisinių pasekmių (žr., be kita ko, 1971 m. kovo 31 d. Sprendimo *Komisija prieš Tarybą*, vadinamojo *AETR*, 22/70, Rink. p. 263, 42 punktą; 2008 m. liepos 17 d. Sprendimo *Athinaïki Techniki prieš Komisiją*, C-521/06 P, Rink. p. I-5829, 29 punktą; 2010 m. lapkričio 18 d. Sprendimo *NDSHT prieš Komisiją*, C-322/09 P, Rink. p. I-11911, 45 punktą ir 2012 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Komisija prieš Planet*, C-314/11 P, 94 punktą).

29 Šioje byloje nagrinėjama ypatinga procedūra, pagal kurią institucijos kasmet privalo nuspręsti dėl atlyginimų tikslinimo ir taikyti „matematinį“ tikslinimą pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo 3 straipsnyje numatytą metodą arba nukrypti nuo šio matematinio skaičiavimo pagal šio priedo 10 straipsnį.

30 Šiuo klausimu reikia atsižvelgti į tai, kad laikydamasi Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo 3 straipsnio 1 dalyje numatytos „įprastos“ atlyginimų ir pensijų kasmetinio tikslinimo procedūros Komisija pateikė reglamento pasiūlymą, o dėl jo Taryba turėjo nuspręsti iki 2011 m. pabaigos.

31 Tačiau ginčijamo sprendimo konstatuojamosiose dalyse Taryba vis dėlto pažymėjo, kad dėl Sąjungą apėmusios finansų ir ekonomikos krizės netikėtai smarkiai pablogėjo ekonominė ir socialinė padėtis Sąjungoje ir kad pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo 10 straipsnį Komisija privalėjo pateikti atitinkamą pasiūlymą.

32 Vadinasi, ginčijamu sprendimu Taryba ne atidėjo savo sprendimo dėl reglamento pasiūlymo, pateikto pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo 3 straipsnį, priėmimą. Priešingai, ji atmetė šį pasiūlymą ir tuo užbaigė pagal šį 3 straipsnį pradėtą procedūrą.

33 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad ginčijamu sprendimu siekta sukelti privalomų teisinių pasekmių.

34 Darytina išvada, kad ieškinys dėl šio sprendimo panaikinimo yra priimtinas.

Dėl esmės

35 Savo ieškinį Komisija grindžia dviem kaltinimais, susijusiais, pirma, su Tarybos atsisakymu patikslinti atlyginimus ir pensijas ir, antra, su Tarybos atsisakymu patikslinti korekcinius koeficientus, taikomus atlyginimams ir pensijoms, atsižvelgiant į įvairias tarnybos ar gyvenimo vietas.

Dėl pirmojo kaltinimo, susijusio su Tarybos atsisakymu patikslinti atlyginimus ir pensijas

Šalių argumentai

36 Pirmuoju kaltinimu Komisija iš esmės teigia, kad Taryba piktnaudžiavo įgaliojimais ir pažeidė Pareigūnų tarnybos nuostatų 65 straipsnį ir XI priedo 3 ir 10 straipsnius.

37 Jos teigimu, Taryba faktiškai pritaikė nurodytą 10 straipsnį ir ginčijamu sprendimu įšaldė Sąjungos pareigūnų atlyginimus, nors Komisija nepateikė šiuo straipsniu grindžiamo pasiūlymo. Nesant tokio pasiūlymo nebuvo įvykdytos minėto 10 straipsnio taikymo sąlygos ir Taryba turėjo priimti reglamento pasiūlymą, pagrįstą Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo 3 straipsniu, kuris nesuteikia Tarybai jokios diskrecijos. Tik Komisija gali vertinti šio priedo 10 straipsnyje įtvirtintus kriterijus ir nuspręsti dėl būtinumo siūlyti priemones ir dėl tų priemonių pobūdžio.

38 Kartu Taryba pasisavino Parlamento įgaliojimus, nes viena nusprendė, jog Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo 10 straipsnyje įtvirtintos sąlygos įvykdytos, nors pačiame šiame straipsnyje daroma nuoroda į SESV 336 straipsnį, t. y. į įprastą teisėkūros procedūrą.

39 Vienintelė priemonė Tarybai pasiekti, kad būtų taikoma išlyga dėl išimtinių atvejų, buvo Teisingumo Teisme remiantis akivaizdžia vertinimo klaida ginčyti Komisijos sprendimą atmesti jos prašymą taikyti šią išlygą arba atitinkamo Komisijos pasiūlymo pagal šį 10 straipsnį nepateikimą ir prireikus kartu prašyti taikyti laikinąsias priemones nagrinėjamu laikotarpiu iki teismo sprendimo dėl bylos esmės paskelbimo.

40 Papildomai Komisija teigia, kad net padarius prielaidą, jog Taryba buvo kompetentinga priimti ginčijamą sprendimą, ji vis tiek padarė teisės klaidą, nes pažeidė Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo 10 straipsnio taikymo sąlygas. Komisija mano, kad ginčijamo sprendimo motyvai „nepakankami ir klaidingi“, nes 2011 m. minėto taikymo sąlygos nebuvo įvykdytos.

41 Komisija primena, kad pagal teismo praktiką ji turi didelę diskreciją srityse, kuriose būtinas sudėtingas ekonominės ir (arba) socialinės padėties vertinimas. Komisija nurodo pasirinkusi penkiolika rodiklių, susijusių ir su ekonomine, ir su socialine padėtimi, kurių valstybės narės neginčijo per 2011 m. liepos 13 d. ataskaitos ir papildomos informacijos aptarimą. Ginčijamo sprendimo 7, 8 ir 10–12 konstatuojamosiose dalyse Tarybos nurodytais motyvais negalima nuginčyti šioje ataskaitoje ir papildomoje informacijoje Komisijos padarytos išvados.

42 Parlamentas pritaria Komisijos argumentams ir priduria, kad jei dėl su finansų krize susijusių politinių priežasčių Taryba norėjo pakeisti Pareigūnų tarnybos nuostatuose įtvirtintą atlyginimų ir pensijų tikslinimo metodą, ji turėjo laikytis įprastos teisėkūros procedūros, pagal kurią politinį sprendimą kartu priimą du teisės aktų leidėjai – Parlamentas ir Taryba.

43 Taryba teigia, kad ginčijamas sprendimas nėra grindžiamas Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo 10 straipsniu. Nesant šia nuostata grindžiamo Komisijos pasiūlymo ji negalėjo taikyti šio straipsnio ir to nedarė.

44 Taryba teigia, kad ne vien Komisija gali vertinti Sąjungos ekonominę ir socialinę padėtį ir konstatuoti galimą didelį ir staigų jos pablogėjimą, kaip numatyta minėtame 10 straipsnyje, tačiau Taryba ir Parlamentas šiuo klausimu taip pat turi vertinimo įgaliojimus. Remiantis minėtu 10 straipsniu ir ESS 13 straipsnio 2 dalies antrame sakinyje numatyta lojalaus bendradarbiavimo pareiga, Komisija turi pateikti objektyvius duomenis Parlamentui ir Tarybai, kad šios institucijos galėtų pačios įvertinti padėtį.

45 Jei įgyvendindama minėtus vertinimo įgaliojimus Taryba, priešingai nei Komisija, padarytų išvadą, kad išlygos dėl išimtinių atvejų taikymo sąlygos įvykdytos, vienintelė jos galimybė būtų nepritarti Komisijos pasiūlymui, grindžiamam Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo 3 straipsnyje numatytu „įprastu“ metodu, ir kartu pareikšti ieškinį Teisingumo Teisme, siekiant pripažinti Komisijos išvadą nepagrįsta. Bet kuriuo atveju, net jei išlygos dėl išimtinių atvejų taikymo sąlygų vertinimas būtų išimtinė Komisijos kompetencija, ši negalėtų jos įgyvendinti be teismo kontrolės. Taryba turi veikti nurodytu būdu, kai mano, kad Komisijos analizėje padaryta akivaizdi vertinimo klaida.

46 Būtent taip, jos teigimu, yra nagrinėjamu atveju. Ginčijamu sprendimu tik ginama teisinė Tarybos pozicija, kol Teisingumo Teismas priims sprendimą, kuriame išnagrinės, ar šiuo atveju buvo įvykdytos išlygos dėl išimtinių atvejų taikymo sąlygos ir todėl Komisija turėjo pateikti pasiūlymą šiuo pagrindu. Nagrinėjamu atveju nėra tinkama prašyti Teisingumo Teismo taikyti laikinąsias priemones nagrinėjamo laikotarpio atžvilgiu iki sprendimo dėl bylos esmės paskelbimo.

47 Be to, šio sprendimo motyvai nėra nei nepakankami, nes jo 16 konstatuojamųjų dalių pagrindžia Tarybos poziciją, nei akivaizdžiai klaidingi.

48 Šiuo klausimu Taryba mano turinti diskreciją vertinti ekonominę ir socialinę padėtį, o naudojimosi šia diskrecija teisminė kontrolė turi turėti tokias pačias ribas, kokios taikomos tada, kai Komisija naudojasi savo diskrecija. Taigi Komisija turėjo įrodyti, kad Taryba padarė akivaizdžią vertinimo klaidą.

49 Be to, dėl Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo 10 straipsnyje vartojamos sąvokos „didelis ir staigus ekonominės ir socialinės padėties pablogėjimas“ Taryba iš esmės sutinka su Komisijos nuomone, kad žodžiu „pablogėjimas“ apibūdinamas ekonominės ir socialinės padėties sunkėjimas, požymį „didelis“ reikia vertinti atsižvelgiant ne tik į nustatytų ekonominių ir socialinių padarinių mastą, bet ir į jų trukmę, o požymį „staigus“ reikia vertinti atsižvelgiant į šių padarinių spartą ir galimybę juos numatyti. Vis dėlto, Tarybos teigimu, Komisija akivaizdžiai klaidingai taikė šiuos kriterijus, o jos analizėje yra daugybė spragų, metodinių ir vertinimo klaidų, lėmusių klaidingą analizės rezultatą.

50 Čekijos Respublika mano, kad procedūros požiūriu Taryba neturėjo kitokios galimybės veikti, siekdama, kad būtų veiksmingai patikrintas Komisijos įgaliojimų, kildinamų iš Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo 10 straipsnio, įgyvendinimo teisėtumas. Tačiau šios procedūros teisėtumui keliamas reikalavimas, kad Taryba teisingai įvertintų nurodyto straipsnio taikymo sąlygų laikymąsi, ir tai yra esminis klausimas.

51 Danijos Karalystė remiasi duomenimis apie Danijos ekonominę padėtį, būtent tuo, kad 2011 m. smarkiai ir staiga sumažėjo Danijos valstybės tarnautojų faktinių atlyginimų kilimas, siekdama įrodyti, kad nagrinėjamu laikotarpiu iš tiesų staiga labai pablogėjo Sąjungos ekonominė padėtis.

52 Vokietijos Federacinė Respublika mano, kad 2011 m. liepos 13 d. ataskaitoje ir papildomoje informacijoje Komisija padarė klaidingas išvadas. Ji nurodo kelis duomenis, anot jos, patvirtinančius, kad 2011 m. ekonominė ir socialinė padėtis staiga pablogėjo, pavyzdžiui, trims valstybėms narėms iškilusią būtinybę prašyti finansinės paramos, Sąjungos BVP ir eksporto sumažėjimą 2011 m. ketvirtąjį ketvirtį. Ši valstybė narė taip pat mano, kad 2011 m. liepos 13 d. ataskaitoje Komisijos pateikti

paaiškinimai dėl valstybės tarnautojų perkamosios galios pokyčio aštuoniose referencinėse valstybėse narėse ir Sąjungos pareigūnų perkamosios galios pokyčio „bendro panašumo principo“ nereikšmingi vertinant Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo 10 straipsnio taikymo sąlygas, nes Pareigūnų tarnybos nuostatuose numatytas „įprastas“ atlyginimų ir pensijų kasmetinio tikslinimo metodas neatspindi visų veiksnių, turinčių įtakos nacionalinių valstybės tarnautojų atlyginimų perkamajai galiai.

53 Ispanijos Karalystė taip pat mano, kad tuo metu, kai Komisija pateikė reglamento pasiūlymą, buvo pakankamai duomenų, patvirtinančių didelę ir ypatingą krizę, dėl kurios buvo būtina taikyti minėtą 10 straipsnį, kaip matyti, be kita ko, iš 2011 m. lapkričio 10 d. paskelbtos Komisijos 2011 m. rudens ekonominės prognozės ir 2010 ir 2011 m. Ispanijoje viešojo sektoriaus darbuotojams taikytų priemonių.

54 Nyderlandų Karalystė teigia, kad nors Komisija pateikia objektyvius duomenis apie ekonominę ir socialinę padėtį, ji neturi išimtinės kompetencijos vertinti šios padėties. Kai taikoma išlyga dėl išimtinių atvejų, Taryba turi diskreciją vertinti Sąjungos ekonominę ir socialinę padėtį. Ši valstybė narė priduria, kad 2011 m. lapkričio mėn. pristatydamas metinį 2012 m. augimo vertinimą Komisijos Pirmininkas J. M. Barroso nurodė esamą krizę, dėl kurios reikėjo imtis skubių priemonių. Be to, Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo 10 straipsnio terminologija nepatvirtina, kad išlygos dėl išimtinių atvejų taikymą pateisina tik išorės veiksnių nulemtas ekonominės ir socialinės padėties pablogėjimas.

55 Anot Jungtinės Karalystės, Taryba, remdamasi Komisijos pateiktais objektyviais duomenimis, gali konstatuoti, kad staiga labai pablogėjo ekonominė ir socialinė padėtis, ir tokiu atveju nuspręsti nepriimti pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo 3 straipsnį Komisijos pateikto pasiūlymo. Be to, nagrinėjamu atveju klausimą, ar taikytinas šio priedo 10 straipsnis, Komisija vertino remdamasi klaidinga prielaida, kad tebegalioja minėtame 3 straipsnyje įtvirtintas „bendro panašumo principas“. Tačiau nei 10 straipsnio tekstas, nei jo prasmė neleidžia manyti, kad vienintelis tinkamas būdas nustatyti ekonominės ir socialinės padėties pablogėjimą yra patikrinti, ar įvyko įvykis, pakeitęs nacionalinių valstybės tarnautojų perkamąją galią taip, kad į ją nebuvo ar nėra įmanoma atsižvelgti taikant Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo 3 straipsnyje numatytą metodą.

Teisingumo Teismo vertinimas

56 Komisijos nurodytas pirmasis kaltinimas dėl Tarybos piktnaudžiavimo įgaliojimais ir Pareigūnų tarnybos nuostatų 65 straipsnio ir XI priedo 3 ir 10 straipsnių pažeidimo iš esmės susijęs su Sąjungos institucijų vaidmenų pasiskirstymu atliekant kasmetinį atlyginimų ir pensijų tikslinimą.

57 Pirma, kalbant apie Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priede įtvirtintą jų 65 straipsnio taikymo tvarką, primintina, kad šio priedo 3 straipsnyje, kuriame apibrėžta „įprasta“ kasmetinio atlyginimų ir pensijų tikslinimo procedūra, numatytas tiek matematinis tikslinimo apskaičiavimas, tiek šio tikslinimo įsigaliojimo data, todėl nei Komisijai, nei Tarybai nepaliekama jokios diskrecijos nustatyti pasiūlymo ir akto, kuri reikia priimti, turinio.

58 Kalbant apie Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo 10 straipsnyje esančią išlygą dėl išimtinių atvejų, pažymėtina, kad ja institucijoms suteikta didelė diskrecija vertinti taikytinas priemones ir nustatyta, kad Parlamentas ir Taryba kartu priima sprendimą SESV 336 straipsnyje nustatyta tvarka, t. y. pagal SESV 294 straipsnyje numatytą įprastą teisėkūros procedūrą.

59 Šiuo klausimu reikėtų pridurti, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo taikymo laikotarpiu šio priedo 10 straipsnyje numatyta procedūra yra vienintelė galimybė tikslinant atlyginimus atsižvelgti į ekonominę krizę ir nukrypti nuo šio priedo 3 straipsnio 2 dalyje nustatytų kriterijų taikymo (minėto 2010 m. lapkričio 24 d. Sprendimo *Komisija prieš Tarybą* 77 punktas).

60 Vadinasi, institucijos privalo kasmet nuspręsti dėl atlyginimų tikslinimo ir arba atlikti „matematinį“ tikslinimą pagal minėtame 3 straipsnyje numatytą metodą, arba nukrypti nuo matematinio skaičiavimo, vadovaudamosi Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo 10 straipsniu.

61 Be to, dėl šių dviejų procedūrų esminių skirtumų, susijusių su jų eiga, ypač su priimtino sprendimo turinio nustatymu ir dalyvaujančiomis institucijomis, procedūros, pradedamos pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo 3 straipsnį pateiktu Komisijos pasiūlymu, Taryba, remdamasi šiuo pasiūlymu, negali pertvarkyti į šio priedo 10 straipsniu pagrįstą procedūrą (šiuo klausimu žr. minėto 2010 m. lapkričio 24 d. Sprendimo *Komisija prieš Tarybą* 83 punktą). Kadangi pagal 3 straipsnį pateikiamas pasiūlymas neteikiamas Parlamentui, priešingai nei Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo 10 straipsniu grindžiamas pasiūlymas, tokio pertvarkymo negalima būtų daryti net jei Parlamentas ir Taryba dėl to susitartų.

62 Parlamento ir Tarybos negalėjimas pakeisti teisinio pagrindo, kuriuo remdamasi Komisija pateikė pasiūlymą, yra esminis skirtumas tarp, pirma, Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priede numatytų kasmetinio atlyginimų ir pensijų tikslinimo procedūrų ir, antra, ESV sutarties taisyklių, reglamentuojančių Sąjungos institucijų teisėkūros veiklą. Iš tiesų, remiantis pastarosiomis taisyklėmis, Parlamentas ir Taryba, veikdami kartu, pagal SESV 294 straipsnio 7 dalies a punktą ir 13 dalį turi teisę per teisėkūros procedūrą pakeisti Komisijos pasirinktą teisinį pagrindą.

63 Šiomis aplinkybėmis institucijų vaidmenų pasiskirstymas pradiniame procedūros, pagal kurią vyksta kasmetinis atlyginimų ir pensijų tikslinimas, etape turi būti vertinamas atsižvelgiant į Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priede numatytų procedūrų reglamentavimo specifiką.

64 Antra, pažymėtina, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo 10 straipsnyje vartojama formuluotė „staiga labai pablogėja Sąjungos ekonominė ir socialinė padėtis“ yra objektyvi.

65 Nors minėtame 10 straipsnyje numatyti keli procedūros etapai ir numatyta, kad tik Komisija pateikia objektyvius duomenis ir atitinkamus pasiūlymus Parlamentui ir Tarybai, kurie priima sprendimą dėl šių pasiūlymų, jame nepatikslinta, kokios institucijos turi įvertinti Komisijos pateiktus duomenis, kad nuspręstų, ar yra šioje nuostatoje numatytas pablogėjimas, ypač jei Komisija ir Taryba prieina prie skirtingų išvadų.

66 Siekiant šiomis aplinkybėmis nustatyti vieną ar kelias šiuo klausimu kompetentingas institucijas, reikia atsižvelgti į XI priedo 10 straipsnio norminį kontekstą. Šis straipsnis įtvirtintas Pareigūnų tarnybos nuostatų priede, skirtame Pareigūnų tarnybos nuostatų 65 straipsnio taikymo tvarkai apibrėžti.

67 Pareigūnų tarnybos nuostatų 65 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad būtent Taryba kiekvienais metais atlieka Sąjungos pareigūnų ir kitų tarnautojų atlyginimų peržiūrą ir apsvarsto, ar, kaip dalis Sąjungos ekonominės ir socialinės politikos, atlyginimai turėtų būti patikslinti. Iš šios nuostatos formuluotės matyti, kad ja Tarybai suteikta diskrecija vertinti vykdant kasmetinę atlyginimų peržiūrą (šiuo klausimu žr. 1973 m. birželio 5 d. Sprendimo *Komisija prieš Tarybą*, 81/72, Rink. p. 575, 7 ir 11 punktus; 1982 m. spalio 6 d. Sprendimo *Komisija prieš Tarybą*, 59/81, Rink. p. 3329, 20–22 ir 32 punktus ir minėto 2010 m. lapkričio 24 d. Sprendimo *Komisija prieš Tarybą* 55 punktą).

68 Atsižvelgiant į minėtą Pareigūnų tarnybos nuostatų 65 straipsnio 1 dalies Tarybai suteiktą vaidmenį, Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo 10 straipsnio struktūra verčia rinktis aiškinimą, pagal kurį būtent Taryba šiame procedūros etape turi konstatuoti, kad staiga labai pablogėjo ekonominė ir socialinė padėtis, kaip numatyta 10 straipsnyje, siekdama, kad būtų pradėta šiame straipsnyje numatytą procedūrą.

69 Be to, atsižvelgiant į šio sprendimo 60–62 punktuose nurodytus Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo 3 ir 10 straipsniuose numatytų procedūrų skirtumus, dėl 10 straipsnio tikslo ir visų pirma dėl jo Parlamentui suteikto vaidmens būtina, kad šiame 10 straipsnyje numatytą procedūrą taip pat būtų

galima pradėti, kai Komisija ir Taryba nesutaria dėl to, ar staiga labai pablogėjo Sąjungos ekonominė ir socialinė padėtis, taigi ir dėl to, ar tikslinga pradėti Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo 10 straipsnyje numatytą procedūrą. Kilus tokiam nesutarimui Parlamentas gali prisidėti prie sprendimo priėmimo tik pradėjus šią procedūrą.

70 Tačiau galimybė pradėti procedūrą nebūtų užtikrinta ir minėto 10 straipsnio veiksmingumas galėtų sumažėti, jei Komisija vienintelė turėtų įgaliojimus spręsti dėl staigaus ir didelio Sąjungos ekonominės ir socialinės padėties pablogėjimo buvimo.

71 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas jau nusprendė, kad, atsižvelgiant į aiškų Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo 10 straipsnio tekstą, negalima daryti išvados, kad naudojimasis Komisijai šiuo straipsniu suteiktais įgaliojimais pateikti atitinkamus pasiūlymus paprasčiausiai yra šios institucijos teisė (minėto 2010 m. lapkričio 24 d. Sprendimo *Komisija prieš Tarybą* 79 punktas).

72 Taryba turi įvertinti Komisijos pateiktus objektyvius duomenis, kad konstatuotų tokį didelį ir staigų pablogėjimą, dėl kurio galima nukrypti nuo „įprasto“ kasmetinio atlyginimų ir pensijų tikslinimo, numatyto Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo 3 straipsnyje, ir pradėti šio priedo 10 straipsnyje numatytą procedūrą, kad Taryba kartu su Parlamentu galėtų nuspręsti dėl Komisijos pasiūlytų atitinkamų priemonių esant krizei.

73 Priešingai, nei teigia Komisija ir Parlamentas, tokiu aiškinimu nebus pažeistas nei institucinės pusiausvyros principas, nei įgaliojimų paskirstymas Sąjungos institucijoms, nes minėtas Tarybos konstatavimas yra tik tarpinis Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo 10 straipsnyje numatytos procedūros etapas.

74 Iš tiesų svarbu pabrėžti, kad kai Taryba, remdamasi Komisijos pateiktais objektyviais duomenimis, konstatuoja, kad staiga labai pablogėjo Sąjungos ekonominė ir socialinė padėtis, kaip numatyta 10 straipsnyje, pagal šį straipsnį Komisija privalo Parlamentui ir Tarybai pateikti atitinkamus pasiūlymus. Vis dėlto šioje situacijoje ji turi diskreciją spręsti dėl šių pasiūlymų turinio, t. y. dėl to, kokios priemonės jai atrodo tinkamos, atsižvelgiant į konkrečią ekonominę ir socialinę padėtį ir prireikus į kitus svarbius veiksnius, pavyzdžiui, susijusius su žmogiškųjų išteklių valdymu, ypač su priėmimo į darbą poreikiais.

75 Nagrinėjamoje byloje Taryba paprašė Komisijos pateikti objektyvių duomenų, kad galėtų atlikti Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo 10 straipsnyje numatytą vertinimą, ir Komisija Tarybai pateikė šiuos duomenis, taip pat kartu pridėjo savo pačios atliktą vertinimą.

76 Tačiau dviejų institucijų atitinkami vertinimai lėmė priešingas išvadas, o Komisija nepateikė pasiūlymų remdamasi Tarybos vertinimu tam, kad Parlamentas ir Taryba pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo 10 straipsnį galėtų priimti sprendimą dėl tinkamų priemonių pagal SESV 294 straipsnyje numatytą procedūrą, atsižvelgdami į esamą Sąjungos ekonominę ir socialinę padėtį.

77 Tokioje situacijoje Taryba neprivalėjo priimti reglamento pasiūlymo, pateikto pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo 3 straipsnį, t. y. remiantis „įprastu“ atlyginimų tikslinimo metodu, nes šiame procedūros etape ji turi kompetenciją konstatuoti 10 straipsnyje numatytą didelį ir staigų pablogėjimą, kuris leistų pradėti šiame straipsnyje numatytą procedūrą.

78 Darytina išvada, kad priėmusi ginčijamą sprendimą Taryba nepiktnaudžiavo įgaliojimais ir nepažeidė nei Pareigūnų tarnybos nuostatų 65 straipsnio, nei jų XI priedo 3 ir 10 straipsnių.

79 Kalbant apie papildomai pateiktą Komisijos argumentą, kad Taryba pažeidė Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo 10 straipsnyje numatytos išlygos dėl išimtinių atvejų taikymo sąlygas, nes 2011 m. jos nebuvo įvykdytos, primintina, kad šiuo argumentu Komisija teigia turinti didelę diskreciją srityse,

kuriose būtinas sudėtingas ekonominės ir (arba) socialinės padėties vertinimas, ir kad ginčijamame sprendime nurodytais motyvais negalima nuginčyti 2011 m. liepos 13 d. ataskaitoje ir papildomoje informacijoje Komisijos padarytos išvados.

80 Tačiau atsižvelgiant į šio sprendimo 77 punkte padarytą išvadą, kad šiame procedūros etape ji turi kompetenciją konstatuoti Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo 10 straipsnyje numatytą didelį ir staigų pablogėjimą, kuris leistų pradėti šiame straipsnyje numatytą procedūrą, Komisija negali teigti turinti discreciją tai konstatuoti, nes tai Tarybos užduotis.

81 Vadinasi, papildomas Komisijos argumentas neveiksmingas.

82 Atsižvelgiant į išdėstytus argumentus, pirmąjį kaltinimą reikia atmesti.

Dėl antrojo kaltinimo, susijusio su atsisakymu patikslinti korekcinius koeficientus, taikomus atlyginimams ir pensijoms, atsižvelgiant į įvairias tarnybos ar gyvenimo vietas

Šalių argumentai

83 Šiuo kaltinimu Komisija teigia, kad Taryba pažeidė Pareigūnų tarnybos nuostatų 64 straipsnį ir XI priedo 1 ir 3 straipsnius, nes atsisakė priimti reglamento pasiūlymą, kiek jis buvo susijęs su atlyginimams ir pensijoms taikomų korekcinių koeficientų tikslinimu. Komisijos teigimu, minėti 1 ir 3 straipsniai privalomi Tarybai kalbant ir apie koeficientus, ir apie atlyginimų tikslinimą. Šiuo klausimu Komisija nurodo dėl pirmojo kaltinimo pateiktus savo argumentus ir priduria, kad, remiantis Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo 3 ir 8 straipsnio tekstu ir struktūra, korekciniai koeficientai turi būti patikslinti iki kiekvienų metų pabaigos, kaip ir bendras atlyginimų ir pensijų dydis.

84 Taryba tariamai taip pat pažeidė vienodo požiūrio principą, nes tikslinant korekcinius koeficientus siekiama išlaikyti iš esmės vienodą požiūrį į pareigūnus, kad ir kur būtų jų tarnybos vieta Sąjungoje. Šis ekonominis paritetas tarp Briuselio ir kitų tarnybos vietų turi būti užtikrintas, neatsižvelgiant į bendro atlyginimų ir pensijų dydžio tikslinimą.

85 Galiausiai Taryba tariamai pažeidė SESV 296 straipsnio 2 dalį, nes nemotyvavo savo sprendimo, kiek tai susiję su korekciniais koeficientais. Ginčijamame sprendime net neminimas Pareigūnų tarnybos nuostatų 64 straipsnis. Su korekciniais koeficientais susijusios reglamento pasiūlymo dalies vertinimą buvo galima atskirti nuo atlyginimų tikslinimo vertinimo. Iš tiesų šiais koeficientais siekiama įgyvendinti vienodo požiūrio principą, nepaisant bendro atlyginimų dydžio, taigi jie nepriklauso nuo bendro Sąjungos ekonominės ir socialinės padėties vertinimo. Taigi Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo 10 straipsniu nebuvo galima grįsti atsisakymo patikslinti Komisijos siūlytus korekcinius koeficientus.

86 Anot Tarybos, antrasis kaltinimas, kaip ir pirmasis, grindžiamas klaidinga prielaida, kad ji galutinai atmetė reglamento pasiūlymą. Be to, priešingai nei Pareigūnų tarnybos nuostatų 65 straipsnyje, nei jų 64 straipsnyje, nei jokioje Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo nuostatoje nenumatyta, kad sprendimą dėl korekcinių koeficientų tikslinimo Taryba privalo priimti iki metų pabaigos, net jei praktiniais sumetimais šie koeficientai reguliariai tikslinami tikslinant atlyginimų dydį. Konkrečiai ji nurodo, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo 3 straipsnyje nėra nuorodos į minėtą 64 straipsnį.

87 Dėl tariamo vienodo požiūrio principo pažeidimo Taryba mano, kad skirtumai tarp korekcinių koeficientų, taikomų nuo 2010 m. liepos 1 d., ir tų, kuriuos Komisija pasiūlė 2011 m. lapkričio mėn., vertinant bendrai, neviršija ribų, kurios leidžia užtikrinti esminę ir pagrįstą vertinimo atitiktį, kaip numatyta teismo praktikoje. Iš tiesų, priešingai, nei atliekant bendrą atlyginimų dydžio tikslinimą, Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priede nenumatytas matematinis metodas, kuris leistų nustatyti, kuo pasireiškia ši atitiktis.

88 Dėl tariamos motyvavimo stokos Taryba pakartoja savo argumentą, kad ginčijamas sprendimas nėra „teisės aktas“, kaip jis suprantamas pagal SESV 296 straipsnį, todėl jam netaikoma šiame straipsnyje numatyta pareiga motyvuoti. Bet kuriuo atveju pagrindinis ginčijamo sprendimo tikslas buvo atlikti metinį atlyginimų ir pensijų dydžio tikslinimą ir pritaikyti jam išlygą dėl išimtinių atvejų. Kadangi korekcinių koeficientų tikslinimas buvo tik pagalbinis aspektas, be kita ko, dėl jo reikšmės biudžetui, jam nereikia specialaus motyvavimo, atsižvelgiant į teismo praktiką dėl SESV 296 straipsnio.

89 Anot Jungtinės Karalystės, klausimas dėl bet kokio korekcinių koeficientų tikslinimo tinkamumo tiesiogiai priklauso nuo galimo sprendimo dėl kasmetinio atlyginimų ir pensijų dydžio tikslinimo. Nesant tokio sprendimo Taryba neprivalėjo atskirai motyvuoti savo sprendimo nepriimti reglamento pasiūlymo, kiek jis susijęs su korekciniais koeficientais.

Teisingumo Teismo vertinimas

90 Siekiant nuspręsti dėl antrojo kaltinimo pagrįstumo, reikia išnagrinėti, ar Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo 10 straipsnyje numatyta išlyga dėl išimtinių atvejų taikoma tik kasmetiniam bendro atlyginimų dydžio tikslinimui, ar ji taip pat apima kasmetinį korekcinių koeficientų tikslinimą.

91 Šiuo tikslu, viena vertus, reikia atsižvelgti į minėto 10 straipsnio tekstą, kuris suformuluotas bendrai, nepateikiant aiškių nuorodų į konkrečias Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo nuostatas, į bendro atlyginimų dydžio tikslinimą arba į korekcinius koeficientus.

92 Kita vertus, reikia turėti omenyje Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo struktūrą.

93 Šiuo klausimu primintina, kad šio priedo 10 straipsnis įtrauktas į atskirą skyrių, kuris eina po skyrių, kuriuose įtvirtintos taisyklės dėl metinio ir tarpinio atlyginimų tikslinimo ir dėl korekcinių koeficientų nustatymo ir panaikinimo.

94 Be to, nors Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priede nustatyta šių nuostatų 64 ir 65 straipsnių taikymo tvarka, jame nedaromas aiškus skirtumas tarp taisyklių dėl, pirma, korekcinių koeficientų ir, antra, bendro atlyginimų dydžio tikslinimo, t. y. bazinio darbo užmokesčio lentelės keitimo. Atvirkščiai, Pareigūnų tarnybos nuostatų 64 straipsnio taikymo tvarka išdėstyta šio priedo 4 skyriuje ir susijusi su korekcinių koeficientų nustatymu ir panaikinimu, o Pareigūnų tarnybos nuostatų 65 straipsnio 1 dalies taikymo tvarka išdėstyta šio priedo 1 skyriuje ir susijusi su kasmetine atlyginimų ir pensijų dydžio peržiūra. Pagal to paties priedo 3 straipsnį ši peržiūra apima ne tik bendro atlyginimų ir pensijų dydžio, t. y. bazinės darbo užmokesčio lentelės, tikslinimą, bet ir taikomų korekcinių koeficientų tikslinimą, kaip matyti iš šio 3 straipsnio 5 dalies.

95 Vadinasi, Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo 10 straipsnyje numatyta išlyga dėl išimtinių atvejų apima visą kasmetinį atlyginimų ir pensijų tikslinimą, įskaitant taikomų korekcinių koeficientų tikslinimą.

96 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ir į Teisingumo Teismo pateiktą pirmojo Komisijos kaltinimo vertinimą, Taryba nepažeidė Pareigūnų tarnybos nuostatų 64 straipsnio ir šių nuostatų XI priedo 1 ir 3 straipsnių dėl to, kad nusprendė nepriimti reglamento pasiūlymo, pateikto remiantis 3 straipsniu, net kiek šis pasiūlymas buvo susijęs su korekcinių koeficientų tikslinimu.

97 Taryba taip pat nepažeidė vienodo požiūrio principo. Iš tiesų savo atsisakymu priimti reglamento pasiūlymą Taryba siekė įgyvendinti Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo 10 straipsnyje numatytą procedūrą. Šiame straipsnyje įtvirtinta speciali procedūra, taikoma tuomet, kai staiga labai pablogėja Sąjungos ekonominė ir socialinė padėtis, tačiau iš anksto nenustatytas šios procedūros taikymo

rezultatas. Šiomis sąlygomis visiškai įmanoma ir net būtina atsižvelgti į vienodo požiūrio principą priimant sprendimą dėl taikytinų priemonių turinio, tačiau šis principas nėra kliūtis taikyti minėtą procedūrą.

98 Dėl Komisijos nurodyto SESV 296 straipsnio 2 dalies pažeidimo primintina, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką, nors šia nuostata reikalaujamas motyvavimas turi aiškiai ir nedviprasmiškai atskleisti Bendrijos institucijos, kuri priėmė ginčijamą teisės aktą, argumentus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų sužinoti jo priėmimo pagrindimą, o Teisingumo Teismas – vykdyti priežiūrą, vis dėlto nereikalaujama, kad motyvai atspindėtų visas reikšmingas faktines ir teisines aplinkybes (žr., be kita ko, 1996 m. vasario 29 d. Sprendimo *Komisija prieš Tarybą,* C-122/94, Rink. p. I-881, 29 punktą; 2005 m. liepos 12 d. Sprendimo *Alliance for Natural Health ir kt.*, C-154/04 et C-155/04, Rink. p. I-6451, 133 punktą ir 2006 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Vokietija prieš Parlamentą ir Tarybą*, C-380/03, Rink. p. I-11573, 107 punktą).

99 Be to, pareigos motyvuoti laikymąsi reikia vertinti atsižvelgiant ne tik į akto formuluotę, bet ir į jo kontekstą ir į atitinkamą klausimą reguliuojančių teisės normų visumą (žr., be kita ko, minėto 1996 m. vasario 29 d. Sprendimo *Komisija prieš Tarybą,* 29 punktą; minėtų sprendimų *Alliance for Natural Health ir kt.* 134 punktą ir *Vokietija prieš Parlamentą ir Tarybą* 108 punktą). Konkrečiai kalbant, aktas yra pakankamai motyvuotas, jeigu jis buvo priimtas suinteresuotajai institucijai žinomomis aplinkybėmis, leidžiančiomis jai suprasti priimtos priemonės esmę (šiuo klausimu žr., be kita ko, 1981 m. spalio 29 d. Sprendimo *Arning prieš Komisiją,* 125/80, Rink. p. 2539, 13 punktą; 2004 m. birželio 22 d. Sprendimo *Portugalija prieš Komisiją*, C-42/01, Rink. p. I-6079, 69 ir 70 punktus ir 2012 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Taryba prieš Bamba*, C-417/11 P, 54 punktą).

100 Nagrinėjamoje byloje iš ginčijamo sprendimo preambulės, būtent iš 8, 15 ir 16 konstatuojamųjų dalių, aiškiai matyti, kad šis sprendimas grindžiamas motyvu, jog Taryba, įvertinusi Sąjungos ekonominę ir socialinę padėtį, padarė išvadą, kad įvykdytos Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo 10 straipsnio taikymo materialinės sąlygos ir kad todėl Komisija turėjo pateikti pasiūlymą pagal šį straipsnį, užuot pateikusi pasiūlymą pagal šio priedo 3 straipsnį.

101 Be to, iki ginčijamo sprendimo priėmimo Komisijos ir Tarybos išreikštos pozicijos buvo susijusios su bendru klausimu, ar 2011 m. tikslinga taikyti Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedo 3 straipsnyje numatytą „įprastą“ metodą arba išlygą dėl išimtinių atvejų, ir jose nebuvo daroma skirtumo tarp bendro atlyginimų dydžio ir korekcinių koeficientų.

102 Be to, ginčijamo sprendimo antroje nurodomojoje dalyje daroma nuoroda į visą Pareigūnų tarnybos nuostatų XI priedą.

103 Šiomis aplinkybėmis ginčijamo sprendimo motyvai apima visą reglamento pasiūlymą, t. y. ir bendro atlyginimų ir pensijų dydžio tikslinimą, ir korekcinių koeficientų tikslinimą.

104 Vadinasi, Taryba nepažeidė SESV 296 straipsnio 2 dalies dėl to, kad ginčijamame sprendime atskirai nepaaiškino motyvų, kuriais remdamasi ji atsisakė patvirtinti Komisijos siūlytus korekcinius koeficientus.

105 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad Komisijos nurodytas antrasis kaltinimas, susijęs su Pareigūnų tarnybos nuostatų 64 straipsnio ir šių nuostatų XI priedo 1 ir 3 straipsnių, vienodo požiūrio principo ir pareigos motyvuoti pažeidimu, turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

106 Kadangi nė vienas iš ieškiniui pagrįsti Komisijos nurodytų kaltinimų negali būti pripažintas pagrįstu, ieškinys turi būti atmestas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

107 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Taryba prašė priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas, o ši pralaimėjo bylą, ji turi šias išlaidas padengti. Pagal 140 straipsnio 1 dalies nuostatas į bylą įstojusios valstybės narės ir institucijos pačios padengia savo išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**

2. **Priteisti iš Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas.**

3. **Čekijos Respublika, Danijos Karalystė, Vokietijos Federacinė Respublika, Ispanijos Karalystė, Nyderlandų Karalystė, Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė ir Europos Parlamentas padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.